

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 186. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613399744.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

»Knæler!« sagde Bonaventura, og Adalbert og Leontine knælede foran Liigkisterne. »Sværg, at I ville være tause, som disse Gravhvælvinger,« blev han ved, »at I aldrig med et Ord eller med en Mine ville forraade nogen af dem, der komme til Eder i Eders Fædrelands Sag, at Enhver, der vil kæmpe derfor, han være høi eller ringe, fremmed eller indfødt, skal finde Hielp og Understøttelse hos Eder.« - »Vi sværge,« sagde de begge. - »At I ingensinde ville opgive Eders Fædreland, selv om Tiderne synes aldrig saa haarde, og om Fiendens Tilbud ere aldrig saa lokkende, at intet Offer skal være Eder for stort, selv om Eders Forstand siger Eder, at Offeret og Kampen, efter Verdens almindelige Maalestok, ere 187 til ingen Nytte.« - »Vi sværge,« gientog de begge. - »At Fædrelandets Fiender skulle være fremmede for Eders inderste Tanker, og at I ville tillukke Eders Bryst og Eders Hierter for dem, selv om de vare af Eders egen nærmeste Slægt.« - »Vi sværge,« sagde Leontine, men Adalbert syntes et Øieblik at betænke sig, endelig udsagde han Ordene efter hende.